

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.] ning. Dersom jeg havde anset det for svarligt at foretage en saadan Forlængelse uændret, vilde jeg selvfølgelig have foreslaaet det, men jeg mener, som jeg har udtalt, at Spørgsmaalet om Ombytningskorn bør løses samtidig. Der er mange, som taler om at løse Spørgsmaalet paa den Maade, at man giver de Landmænd, som afleverer deres Brødkorn, en Fortrinsstilling med Hensyn til Tildeling af Majs, og at de skal have Majs leveret til den samme Pris som den, hvortil de har afleveret deres Brødkorn. Det er muligt, man skal ind paa en saadan Ordning, men man maa endelig ikke tro, det bliver billigt, det vil sikkert betyde ikke saa helt lidt i Administrationsudgifter, og det vil ogsaa betyde, at man sætter Skel i Befolkningen. Jeg kan ikke tro, nogen mener, det er rigtigt, at der til Landmænd, som ikke plejer at købe Foderkorn, skal leveres Majs til 19 Kr., naar Prisen i det frie Marked er meget højere, naar man fra alle Sider erkender, at Maksimalpriserne paa Brødkorn er rimelige. Jeg har imidlertid intet imod at drøfte dette Forhold i det Udvalg, jeg forstaar man ønsker nedsat til Behandling af Lovforslaget.

Det ærede Medlem sluttede sine Bemærkninger med en Opfordring til Regeringen om at drøfte samtlige de økonomiske Forhold inden for vort Erhvervsliv. Det er vi naturligvis til enhver Tid rede til; jeg har ogsaa forstaaet, at de Forhandlinger, man har ført om en mere varig Ordning, i høj Grad berørte de økonomiske Forhold, som for Tiden er afgørende. Jeg for mit Vedkommende er, som sagt, rede til at deltage i saadanne Drøftelser, saa snart den midlertidige Ordning er gennemført.

Brorsen: Baade under Finanslovsforslagets første Behandling og ved anden Lejlighed har flere Medlemmer af Venstre meget kraftigt rejst det Spørgsmaal, som ogsaa har været Genstand for Omtale under denne Debat: at de Landmænd, der afleverede deres Brødkorn, havde Krav paa Erstatningskorn uden at skulle betale Penge derfor. Dette Spørgsmaal har vi rejst den ene Gang efter den anden. I og for sig er jeg glad over, at det af de Udtalelser, der her er faldet, synes at fremgaa, at det Tidspunkt nærmer sig, hvor der alligevel kommer en Løsning af dette Spørgsmaal, det kommer bare nogle Maaneder for sent, men derved er der intet at gøre. Det viser sig baade af de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, det ærede Medlem Hr. Fibiger og den højtærede Landbrugsmini-

ster fremsatte, at de nu er klar over, at Spørgsmaalet bør søges løst. Det var ganske interessant at høre det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen fortælle Tinget her og Offentligheden, at hans Parti i høj Grad havde haft Opmærksomheden henvendt paa hele dette Problem. Jeg maa sige, man har skjult det godt hidintil, men bedre sent end aldrig. Jeg er taknemmelig for, at man fra alle Sider anerkender, at Spørgsmaalet bør løses, og jeg haaber, det kan ske gennem de Udvalgsforhandlinger, der skal føres i Aften eller i Morgen Formiddag.

For øvrigt er der ingen Grund til at forlænge Debatten, de Udtalelser, der her er faldet, forbavser mig ikke. At det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen udtalte en Paaskønnelse over for Landbrugsministeren i Anledning af Forslaget, var ikke andet, end hvad jeg havde ventet, det ærede Medlem forsømmer jo ingen Lejlighed til at faa det store Landbrug placeret paa den ene Side og det mindre Landbrug paa den anden Side; han mener, at man ved Forslaget her paa den rette Maade giver Erstatning til Landmændene. Jeg vil tage et ganske konkret Eksempel, ikke en stor Landmand, men skal vi sige en lille Gaardmand med 30—40 Tdr. Land. Han har indrettet det saadan, at han ikke køber videre Foderkorn, de Svinekort, han har, og de Svin, han producerer, passer nogenlunde til hans Produktion. Hvor faar han Erstatning for Møntpolitikken ved Forslaget her?

Nej, Forslaget her er i den Henseende saa vilkaarligt, som det overhovedet kan være, og det er det, jeg har fremhævet meget stærkt. Vi kan udmærket godt forhandle om en Nedsættelse af Fragten for saa vigtige Emner, som her er Tale om, men det har ikke noget at gøre med Erstatning til Landbruget paa Grund af Regeringens ændrede Møntpolitik.

Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at i og for sig var det ikke nogen Erstatning til Landbruget, der var Tale om her, det kunde en mindre Del af Befolkningen ikke gøre Krav paa. Jeg har nu forstaaet det saadan, at ogsaa Regeringspartierne i sin Tid erklærede, at Landbruget havde Krav paa Erstatning for den ændrede Møntpolitik. Den højtærede Landbrugsminister udtalte saa, at naar man i det hele fremsatte et Forslag som dette, var det, fordi der stadig er et Misforhold til Stede mellem Eksportindtægter og Produktionsudgifter. Ja, men hvis han ikke havde rørt ved Mønten, men havde ladet det blive ved det gamle, var Produktionsudgifterne